

[Tinning]

det på gruppen af 16–17-årige, for de har jo mulighed for selv at bidrage til den indtægt, der skal til i hjemmet, for at de kan klare sig. Det er der nogle 16–17-årige der har. Det er der også nogle 16–17-årige der ikke har. Det skulle undre mig meget, om ikke det er sådan, at en del af dem, der tidligere har fået ungdomsydelse, lige netop ikke havde denne mulighed. Det skulle undre mig meget, om det ikke er sådan, at en del af de 16–17-årige, der godt vil have et arbejde, ikke kan få det. Så jeg synes, at det er ret kynisk eller hovski-snovski, eller hvad man vil kalde det, når socialministeren blot har den bemærkning, at de kan jo nok finde andre veje til at klare sig. Det vil de godt, men det kan de ikke. Det er det ene.

Det andet vedrører beregningerne; hr. Agerschou fra SF har allerede været inde på det. Det er faktisk sådan, at når det drejer sig om de unge, som er børn af pensionister, så sker der mere end en halvering i forhold til ungdomsydelsen, endda i det tilfælde, vi snakker om, hvor der kun er ét barn.

Den sidste bemærkning skal være i anledning af fru Aase Olesens indlæg. Jeg synes ikke, der er nogen grund til, at socialministeren noterer det som en sejr, at socialdemokratiet vil være med til såkaldte konstruktive besparelser på socialområdet. Socialdemokratiet har om nogen excelleret i såkaldte konstruktive besparelser på socialområdet, vredet bistandsloven den ene vej, vredet bistandsloven den anden vej og hittet på og hittet på. Men jeg synes, at ideen om at diskutere langsigtet børnepolitik kunne det være værd at holde fast i, og der bliver i hvert fald lejlighed til det, efterhånden som vi genfremsetter vore forslag på det område.

Denne her diskussion drejer sig isoleret set om 440 mill. kr., men selv hvis vi tager besparelserne på hele det sociale område, så skulle det være noget med godt 3 mia kr. ifølge en pressemeddelelse fra socialministeriet. Det er dog værd at minde om, at beskatningen af de skattefrie institutioner skal give 4 mia kr., og at det er en beskatning, som svarer til noget med 2 pct. af hele beholdningen, man inddrager. Kort og godt: tog man 2 pct. til af, hvad der ligger i de skattefrie institutioner, så kunne man starte med at hælde de her forslag hen, hvor de hører hjemme – jeg skal nok lade være med at sige, hvor det er, det må man jo ikke. Man kunne i

hvert fald fjerne dem, og så kunne man give sig til at diskutere, om man kunne lave langsigtet børnepolitik.

Jeg vil godt understrege, at langsigtet børnepolitik handler selvfølgelig om, at man ikke fører en politik igennem, som på kort sigt giver besparelser, men som på bare lidt længere sigt giver voldsomme sociale problemer. Det er jo, hvad der vil ske på den her led. Der er nogle, der ryger på kontanthjælp med det samme, men der er sandelig en masse andre, som vil få så massive sociale problemer, når vi ser ikke bare på det med børnetilskud, men på hele regeringens børnepolitiske oplæg, at enhver kan være evigt forvisset om, at i løbet af bare et par år eller fem står der endnu én heroppe og siger: ja men nu er det blevet for dyrt med de sociale udgifter, nu må vi skære igen. Og sådan kan vi blive ved. Den eneste forskel er, at det bliver værre og værre for hver gang.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg vil da gerne berolige hr. Torben Lund. Jeg skal nok lade være med at overfortolke. Mine bemærkninger før skulle alene være udtryk for en kompliment til den socialdemokratiske ordfører for, at man står ved, hvad man selv har lagt op til i begyndelsen af september måned 1982. Jeg gav udtryk for, at den tidligere socialdemokratiske regering har åbnet ballet med hensyn til besparelser på børnetilskudsområdet.

Må jeg sige til hr. Agerschou og hr. Tinning, som har været inde på spørgsmålet om det ekstra og det forhøjede børnetilskud, at dér, hvor der vel virkelig er problemer – det går jeg ud fra at vi kan være nogenlunde enige om, – er hos de enlige forsørgere. Der står det stadig væk klart, at man kan få knap 6.000 kr., når man lægger de to tilskud sammen, i sammenligning med maksimumsydelsen på de 8.000 kr. Det er naturligvis rigtigt, at man kun kan få ét ekstra børnetilskud, det er helt klart, men jeg må også sige, at nu er det jo ikke helt normalt, at man er ret mange inden for 2 årgange i én familie, så jeg mener nok, man kan sige, at der i de fleste tilfælde vil være tale om ét barn i den årgang, og dér er det knap 6.000 kr. – sammenlignet med maksimum 8.000 kr.

Nu drejer denne debat sig jo om andet end børnetilskudsområdet, men jeg er allige-